

Predmet: Zvornik II (Branko Grujić i Branko Popović)

Broj predmeta: K.V.br.6/08.

Glavni pretres 14. 04. 2010.

Izveštaj: Slavica Jovanović i Našata Kandić punomoćnice oštećenih

Dopuna odbrane optuženog Branka Popovića

Optuženi je iznosio svoju odbranu na način da je komentarisao delove iskaza do sada saslušanih svedoka na način da oni ne dokazuju navode iznete u optužnici. Predsednica veća je optuženog više puta upozoravala da njegovo izlaganje mora da se zasniva na njegovim saznanjima iz vremena kada su se stvari obuhvaćene optužnicom desile.

Optuženi kaže da o zatvaranju meštana Diviča u Dom kulture u Čelopeku nije znao ništa, a u tom periodu nije bio na dužnosti da koje je mogao da na to utiče. Zarobljavanje i čuvanje zarobljenih Muslimana trebala je da vrši stanica policije u Čelopeku. Smatra da dešavanja na Poljoprivrednom dobru Ekonomija treba podeliti na dva dela i to na *Ekonomiju 1*, za period do 1. 5.1992. i *Ekonomiju 2*, za period nakon tog datuma. Na *Poljoprivrednom dobru Ekonomija* nikada nije bio, a naknado je čuo da je Muslimane zarobljene u *Ekonomiji 2* ubili pripadnici Žučine dobrovoljačke jedinice. Zbog toga je on organizovao njihovo hapšenje, a pre toga isplatu plata i izdavanje 175 potvrda o tome da nisu činili krivična dela. U zatvoru u Sudu za prekršaje bio je jednom kada je dogovarao razmenu zatvorenika za nekog Srbina iz Sarajeva i kada je svedoka X odvezao do bolnice. Deo optužnice koji se odnosi na protivpravno zatvaranje Spomenke Stojkić smatra pobijenim. Negira iskaze svedoka da je na *Poljoprivrednom dobru Ekonomija* ispitivao i tukao zatvorene Muslimane. Negira da je uhapsio Abdulaha Buljubašića Bubicu i da ga je ispitivao.

Iseljavanje meštana Kozluka mu nije poznato osim da su se iselili dobrovoljno. Spisak imena Kozlučana, koji je potpisao, u Štab TO donela je neka žena iz Kozluka i tražila da ga neko potpiše zbog njihovog prelaska kroz Srbiju. Ne može da objasni zašto je u svojoj ranijoj obrani pominjao da je taj spisak doneo Ridošić, niti zašto je ta žena odn. Ridošić spisak doneli upravo njemu, a ne nekom drugom.

Nije znao za iseljavanje Muslimana iz Klise, Đulića i drugih sela, kao ni sa tim šta se njima dešavalo na Bijelom Potoku i TŠC u Karakaju. To je mogao da organizuje komandant brigade Vidoje Blagojević. U Štab TO u Zvorniku 1.6.1992. otišao je slučajno. Tamo je zatekao optuženog Branka Grujića, Vidoja Blagojevića, Dragana Jokića, Svedoka Q, Aliju Đulića, a kasnije je došao i Agan Lupić. Blagojević i Jokić su ga zamolili da se u TO prekuca spisak imena Muslimana, nakon čega su otišli i rekli da će doći kasnije da potpišu. Pošto se nisu vratili na vreme, on je potpisao spisak. Ne može da objasni zašto na spisku pored njegovog imena stoji *ispred svih civilnih, vojnih i policijskih vlasti*, niti zašto su na spisku kao kontakti navedeni njegov i broj telefona optuženog Branka Grujića. Priznaje da je on napisao tekst dopisa odn. da je on autor tog teksta. Ne može da objasni kako se desilo da je tada izvršavana naredba o iseljavanju Muslimana izdata od generala Andrića, za koju tvrdi da mu nije bila poznata. Negira da mu je 1.6. 1992. svedok R više puta uspostavljao vezu sa nekim iz Tuzle.

Dobrovoljačke jedinice Pivarskog, Žuće, Niškog i ostale nisu nikada bile po njegovom komandom.

Telegram kojim se zarobljenici šalju u Batković je falsifikat jer ga nije poslao optuženi već neko drugi. Od *Drina transa* nikada nije tražio angažovanje autobusa za prevoz zatvorenika, vojske ili izbeglica, a fakture *Drina transa* su pogrešno naslovljene na Štab TO.

Pitanja članova veća

Lažno ime koristio je iz razloga bezbednosti svoje porodice, a tokom boravka u Zvorniku nisu mu bila potrebna lična dokumenta na ime Marko Pavlović.

Pitanja punomoćnice oštećenih

Na pitanje punomoćnice oštećenih Nataše Kandić kaže da ne zna ništa o razmeni devojaka i žena zarobljenih u zgradi osnovne škole u Memićima za četvoricu srpskih vojnika.

KOMENTAR:

Optuženi veoma često iznosi kontradiktorne tvrdnje - prvo kaže da mu neki događaj nije poznat, niti je sa njim po prirodi posla koji je obavljao, trebao biti upoznat, a kasnije pominje konkretne situacije tog događaja. Ne može da objasni motive svedoka koji iznose navode koji ga optužuju. Optuženi Branko Grujić negira da su 1.6.1992. u Štab TO bili Blagojević, Obrenović i Jokića.

Fond za humanitarno pravo